

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/113/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010251
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3512010251.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej, členov senátu - prísediacich Vlasty Tomešovej a Janky Trúsikovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným L. N., O.. XX.XX.XXXX X. U., trvale bytom U., O.U.. U.. E.. Š. XXX/XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava v inej veci a P. X.Z., O.. XX.XX.XXXX X. V. V., Z. V. U. Y. G. Č.. XX, D. E., na slobode, trestne stíhaných pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v aktuálnom znení (ďalej len "Trestný zákon") a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 17. mája 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1. L. N., O.. XX.XX.XXXX X. U., Z. V. O.. U..E..Š. Č.. XXX/XX, U., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava v inej veci,

2. P. X., O.. XX.XX.XXXX X. V. V., Z. V. U. Y. G. Č.. XX, D.. E., na slobode,

s ú v i n n í , ž e

1. L. N. a P. X. od presne nezistenej doby, naposledy dňa 30.11.2011 spoločným konaním neoprávnene pestovali a prechovávali v obci U. O. H. U.. E.. Š. v obytnom dome č. XXX/XX, v byte č. XX na X. poschodí v priestoroch spálne, zelené rastliny konope vysoké asi 3-12 cm v množstve 42 kusov rastlín, ktoré boli následne predložené znalcom na skúmanie v sušenom stave a ktoré obsahovali 3,274 g suchých častí rastlín konope s obsahom tetrahydrokanabinolu 1,9% hmotnostného, pričom toto množstvo konope obsahujúce 62 mg tetrahydrokanabinolu zodpovedá 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ako aj 3 ks suchých rastlinných stoniek s dĺžkou 16,5 cm - 19 cm a 1,113 g suchých častí rastlín konope s obsahom THC 1,5 % hmotnostného, pričom toto množstvo konope obsahujúce 17 mg THC zodpovedá 2 jednorazovým dávkam s nižším obsahom drogy, pričom semienka týchto rastlín doniesol k L. N. P. X., ktoré takto pestovali v kvetináčoch ohradených hliníkovou fóliou, osvetlené umelým svetlom a zariadením vybaveným elektrickým časovačom a P. X. uvedené rastliny hnojil hnojivom, pričom pestovanie takýchto rastlín je zakázané, nakoľko obsahujú omamné a psychotropné látky, pričom L. N. tiež v miestnosti obývačky neoprávnene prechovával sklenenú dózu v tvare osemuholníkového kvádra s obsahom konope v množstve 5,184 g, pričom toto množstvo zodpovedá 17 - 52 obvykle jednorazovým dávkam drogy, sklenenú dózu v tvare osemuholníkového kvádra s obsahom konope v množstve 0,327 g, pričom toto množstvo zodpovedá 1 - 3 obvykle jednorazovým dávkam drogy, plechovú škatuľku striebornej farby s nápisom „L. Y.“ so 6 plastovými vreckami s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovali 5,210 g konope, z čoho upotrebitelná časť (bez stoniek) mala hmotnosť 4,940 g, pričom toto množstvo zodpovedá 19 - 49 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 5 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom konope v množstve 6,384 g, pričom toto množstvo zodpovedá 13 - 37 obvykle jednorazovým dávkam drogy, krytku z čierneho plastu s obsahom konope v množstve 0,175 g, pričom toto množstvo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy s nižším obsahom drogy, plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom konope v množstve 2,012 g, pričom toto množstvo zodpovedá

4 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 4 ks plastových vreciek s obsahom konope v množstve 0,179 g, pričom toto množstvo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, plastové vrecko s obsahom konope v množstve 0,558 g, z toho upotrebiteľná časť materiálu mala hmotnosť 0,392 g, pričom toto množstvo zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy, plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom konope v množstve 0,331 g, pričom toto množstvo zodpovedá 1 - 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

2. L. N. dňa 26.11.2011 v čase asi o 10,30 hod. v U. O. H.. U.. E.. Š. Č.. XXX/X, v byte č. XX na X. poschodí, napadol G. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H.. U.. U. Č.. XXX/XX, U. tak, že ju nechcel pustiť z bytu, hodil ju na posteľ a dával jej rôzne páky, aby sa nemohla hýbať, pričom ona sa snažila brániť a odísť preč z bytu a kričala, aby ju nechal, následne si na ňu na posteli obkročmo sadol a dával jej facky po tvári, búchal ju päťou do oblasti pravej strany rebier a udieral ju svojou hlavou do jej hlavy, t. j. dával jej tzv. hlavičky, pričom G. X. stále kričala a plakala, ale L. N. ju neprestal biť, potom jej chytil ruky, aby sa nemohla brániť a udieral ju ramenami, potom ju začal jednou rukou škrtiť až dovtedy, kým nezačala strácať vedomie a nezachrčala, načo ju následne L. N. pustil a zliezol z nej a keď sa jej podarilo postaviť na nohy, opäť ju chytil zozadu za ruky a tlačil jej ich k telu, aby sa nemohla brániť a ako sa pokúsila odísť preč z bytu, tak ju znova zhodil na posteľ a dával jej rôzne páky, pričom ju pustil, až keď videl, že G. X. tečie krv z pery a týmto konaním L. N. spôsobil G. X. zranenia, a to otras mozgu, tržnú ranu dolnej pery vľavo, poranenie hrudníka vpravo, početné hematómy na tvári a hematómy na ľavej polovici krku, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť od 26.11.2011 do 05.12.2011,

t e d a

obžalovaní L. N. a P. X. v bode 1/ rozsudku spoločným konaním neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú látku a

obžalovaný L. N. v bode 2/ rozsudku inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní L. N. a P. X. v bode 1/ rozsudku zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný L. N. v bode 2/ rozsudku prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný L. N.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, s prihliadnutím na § 36 písm. l) § 37 písm. h) Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/163/2011-169 zo dňa 13.12.2011, právoplatný dňa 06.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to:

- kovová krabička striebornej farby s nápisom „L. Y.“,
- 1G - sklená dóza v tvare osemuholníkového kvádra,

- sklená fajka v tvare gule,
- krytka z čierneho platu,
- čierna plastová krabička s etiketou s nápisom „Šňupací tabak“ s obsahom,
- kovová fajka a drvička rastlinného materiálu,
- plastová nádoba na prípravu ľadu,
- zrezaná umelohmotná fľaša 2 l (bongo),
- elektroinštalácia (elektrický časovač plastový bielej farby o rozmeroch 11cm x 7 cm, elektrická stolová lampa sivej farby, elektrická stolová lampa bez krytu žiarovky biela so zlatožltým kovovým prstencom okolo nohy, plastový ventilátor čiernej farby s kovovou striebornou mriežkou na čelnej strane s označením na zadnej strane „Model 3610 KL“, predlžovačka sivej farby s ukončením na tri zásuvky, rozdvojka, umelé osvetlenie s UV trubicou fialovej farby 1,2cm, hliníková fólia o rozmeroch 2,40 x 1,5 m, objímka plastová čiernej farby s namontovanou žiarovkou bielej farby s označením „Electronic 23 WRF 066).

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) a písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., pobočka Trenčín, Partizánska 2315 škodu vo výške 137,46 eur.

obžalovaný P. X.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u obžalovaného P. X., nar. XX.XX.XXXX, u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia považuje za dostatočný trest odňatia slobody uložený mu Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/132/2014-98 zo dňa 03.09.2014, právoplatným dňa 30.09.2014 vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.07.2012 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 989/11-52 zo dňa 11.07.2012, na obvinených L. N., O.. XX.XX.XXXX X. U. a na P. X., O.. XX.XX.XXXX X. V. V., v bode 1/ obžaloby pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2/ obžaloby u L. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Vec bola pridelená zákonnému sudcovi JUDr. Rastislavovi Dlugošovi. Súd vykonal dokazovanie na hlavných pojednaniach v dňoch 15.11.2012, 16.11.2012, 31.05.2013, 16.08.2013 za účasti obžalovaných a ich obhajcov, kde boli opakovane vypočutí obžalovaní L. N. a P. X., poškodená G. X., súd vypočul desať svedkov (niektorých opakovane) a dvoch znalcov. Dňa 19.05.2017 bola vec pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Miroslave Šibíkovej. Súd vo veci nariadil termín hlavného pojednania na deň 14.12.2017 a na deň 15.03.2018, ktoré boli odročené. Na hlavnom pojednaní dňa 17.05.2018 obaja obžalovaní vyjadrili nesúhlas so zmenou predsedníčky senátu a člena senátu v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku, preto súd vykonal hlavné pojednanie odznova.

Predsedníčka senátu zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednaní. Zo strany prokurátora nebol záujem o konanie o dohode o vine a treste. Obaja obžalovaní mali záujem o konanie o dohode o vine a treste.

Súd otvoril hlavné pojednanie, vyzval prokurátora na prednes obžaloby Pv 989/11-52 zo dňa 12.07.2012 a obhajcov na zaujatie stanoviska k obžalobe, následne súd oboznámil nárok poškodeného na náhradu škody, ktorý bol v prípravnom konaní uplatnený riadne a včas. Obžalovaný L. N. na hlavnom pojednaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný

zo spáchania skutkov 1/, 2/ uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 989/11-52 zo dňa 11.07.2012, doručenej súdu dňa 12.07.2012, právne kvalifikovaného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného L. N. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody a ochrannom opatrení. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli voči obžalovanému L. N. uplatnené nároky na náhradu škody poškodenou Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., pobočka Trenčín, Partizánska 2315 vo výške 137,46 eur.

Obžalovaný P. X. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku 1/ uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 989/11-52 zo dňa 11.07.2012 doručenej súdu dňa 12.07.2012 právne kvalifikovaného ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného P. X. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli voči obžalovanému P. X. uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými.

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich

nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom je ochrana ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie s ktorými nemali obžalovaní príslušné povolenie. Objektom je aj záujem spoločnosti na ochrane pred nekontrolovaným šírením omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov. Tento záujem bol konaním obžalovaných porušený, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a spáchali ho formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaní spoločným konaním neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku. Súd dospel k záveru, že obžalovaní L. N. a P. X. svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona a čin spáchali formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Konaním obžalovaných boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom. Objektom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil obžalovaný L. N. je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Tento záujem bol konaním obžalovaného porušený, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný svojim konaním inému úmyselne ublížil na zdraví. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchateľia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaných, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcov obžalovaných prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a u obžalovaného L. N. aj pod skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví

podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaného skutkov súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerlal len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, u obžalovaného L. N. o náhrade škody a ochrannom opatrení podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, a to výsluchom obžalovaného L. N., oboznámením znaleckého posudku MUDr. Drobu a MUDr. Lexmana č. 21/2012 zo dňa 27.01.2012, oboznámením výpovede poškodenej z prípravného konania, oboznámením listinných dôkazov, a to pracovnej zmluvy obžalovaného P. X., správy ÚVTOS a ÚVV Ilava na obžalovaného L. N., správ o povesti na obžalovaných, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného N. a X., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaných, oboznámením spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/163/2011, 1T/132/2014, 2T/188/2014.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného L. N. vyplynulo, že obžalovaný L. N. má štyri záznamy v registri trestov. Obžalovaný bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný, naposledy v roku 2011 Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.12.2011 sp. zn. 2T/163/2011 pre trestný čin poškodzovania cudzej veci, v minulosti bol súdený pre trestný čin ublíženia na zdraví a výtržníctvo (rok 2007), pre trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty (rok 2008), pre trestný čin nebezpečného vyhrážania (rok 2011). Opakovane bol postihovaný za priestupky. Časť z nich je na úseku dopravy, dvakrát sa priestupku dopustil voči poškodenej W. M., raz voči otcovi poškodenej P. M.. V súčasnosti je na tunajšom súde u obžalovaného vedené trestné konanie pod sp. zn. 1T/34/2015 pre trestný čin ublíženia na zdraví a trestný čin výtržníctva a pod sp. zn. 1T/168/2017 pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, 1T/58/2018 pre zločin obmedzovania osobnej slobody. Obžalovaný má tri odsúdenia zahladené. Vo vzťahu k odsúdeniu tunajším súdom pod sp. zn. 2T/163/2011 prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. Obžalovaný v mieste bydliska nepožíva dobrú povesť.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného P. X. vyplýva, že bol doposiaľ trikrát odsúdený. Prvý krát Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03.09.2014, sp. zn. 1T/132/2014, právoplatným dňa 30.09.2014, za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmienčným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov, teda do 01.10.2019. Druhý krát Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31.12.2014, sp. zn. 2T/188/2014, právoplatným dňa 07.05.2015, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pričom mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové mesto nad Váhom zo dňa 03.09.2014, sp. zn. 1T/132/2014. Tretíkrát rozsudkom Okresného súdu zo dňa 15.07.2015, právoplatný dňa 03.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/86/2015 zo dňa 03.09.2015, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 24.09.2015. Žalovaných skutkov vo veci 1T/44/2015 sa obžalovaný X. dopustil v bližšie nezistenom čase od 01.11.2014 do 21.00 h dňa 24.11.2014, v presne nezistenom čase od 23.00 h dňa 17.10.2014 do 02.00 h dňa 18.10.2014 a v presne nezistenom čase od 17.00 h dňa 22.10.2014 do 08.30 h dňa 24.10.2014, teda v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/132/2014 v trvaní 5 rokov, ktorá obžalovanému začala plynúť dňa 01.10.2014 a plynie do 01.10.2019. Z uvedeného vyplýva, že podmienčným trestom odňatia slobody vo výmere 3 roky bude obžalovanému premenený na nepodmienečný trest. Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR obžalovaného P. X. vyplýva, že bol 5-krát postihnutý za spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Zo správy o povesti Obce U. Y. G. zo dňa 01.03.2018 vyplýva, že obžalovaný P. X. je slobodný, býva s rodičmi, v obci sa správa bezproblémovo, nekonfliktne, nepožíva alkoholické nápoje v zvýšenej miere,

pokladajú ho za slušného a poriadneho občana. Obžalovaný je riadne zamestnaný, čo vyplýva aj z predloženej pracovnej zmluvy.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaných súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty.

Senát pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného P. X., že Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. č. k. 1T/132/2014-98 zo dňa 03.09.2014, právoplatným dňa 30.09.2014, bol odsúdený pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov, teda do 01.10.2019. U obžalovaného P. X. teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu 1T/132/2014. Súd pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného P. X. vzal do úvahy, že počas celého trestného konania sa obžalovaný nevyhýbal úkonom pred orgánmi činnými v trestnom konaní či pred súdom, na pojednávaniach súdu za zúčastňoval a opakovane vypovedal. Súd poukazuje na podiel účasti obžalovaného P. X. na žalovanej trestnej činnosti, kedy bolo z výpovedí obžalovaného P. X., L. N. ako aj nepriamo z výpovedí iných svedkova ako aj z ďalších dôkazov zistené, že pri domovej prehliadke bolo u obžalovaného P. X. nájdené vo vrecku jeho bundy pre osobnú potrebu rastlinu rodu Cannabis, ktorej množstvo zodpovedalo minimálne štyrom obvyklým jednorazovým dávkam drogy. Obžalovaný N. počas celého trestného konania popieral podiel účasti obžalovaného X. na pestovaní marihuany v

jeho byte. Jediný nepriamy dôkaz o tom bola výpoveď svedkyne poškodenej G. X. (predtým D.), pričom práve ona mala podľa vyjadrenia N. predmetnú marihuanu pestovať spolu s L. N., mala kľúče od jeho bytu do decembra 2011, kde mala veľa svojich osobných vecí. Jej vyjadrenia mohli byť motivované snahou poškodiť obžalovanému X.Z., lebo jej neposkytol pomoc v čase, kedy došlo ku konfliktu medzi N. a ňou, pričom k takýmto situáciám dochádzalo podľa ich vyjadrení pomerne často. Užívanie tejto látky samotnou poškodenou potvrdili aj svedkovia M. či V.. Obžalovaný L. N. opakovane vo svojich výpovediach vylúčil podiel obžalovaného X. na pestovaní, či hnojení marihuany. Obžalovaný X. pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal orgánom činným v trestnom konaní aj súdu a trestnú činnosť oľutoval. Faktom je, že za situácie, kedy byt N. používali predovšetkým ďalšie osoby (L. N., G. X.), pričom poškodená X. vo svojej výpovedi sama potvrdila, že aj ona užívala marihuanu, dokonca aj v predmetnom byte, nebyť vyhlásenia obžalovaného X. o vine, preukazovanie jeho trestnej činnosti v žalovanom rozsahu mohlo byť skutočne problematické. Súd poukazuje na to, že obžalovaný X. mal záujem o konanie o dohode o vine a treste. S poukazom na účasť obžalovaného X. na žalovanej trestnej činnosti, odstup času od spáchania skutku (skutok zo dňa 30.11.2011, rozhodovanie súdu dňa 17.05.2018), okolnosti spáchania skutku, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho aktuálnej nápravy, dospel súd záveru, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu ako páchatela možno považovať za dostatočný trest odňatia slobody, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/132/2014 zo dňa 03.09.2014, právoplatný dňa 30.09.2014, vo výmere 3 roky, ktorý bude obžalovanému X. premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko sa v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená v trvaní 5 rokov (do 01.10.2019) dopustil ďalšej trestnej činnosti, a to v mesiacoch október a november 2014, za ktoré bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/44/2015. Podľa správ o povesti na obžalovaného X. sa obžalovaný snaží viesť riadny život, je riadne zamestnaný, pracoval aj ako aktívny pracovník, pomáha svojim rodičom a starým rodičom. Vzhľadom na uvedené súd podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného P. X. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vo vzťahu k citovanému rozhodnutiu, nakoľko považuje uvedený trest na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočný.

Senát pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného L. N. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda rovnaký, preto súd zákonom ustanovenú trestnú sadzbu nemodifikoval. Trestný zákon ustanovuje v § 172 ods. 1 za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi trest odňatia slobody 3 rokov ž 10 rokov. Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Vyhlásenie o vine obžalovaného a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní je možné analogicky zohľadniť pri rozhodovaní o treste (skutok zo dňa 30.11.2011, rozhodovanie súdu dňa 17.05.2018), ako je to pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, pričom obžalovaný N. mal záujem o konanie o dohode o vine a treste, pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe (akýmkoľvek spôsobom predznamenané) budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017). Senát tunajšieho súdu v danom prípade mimoriadne znížil trest odňatia slobody obžalovanému L. N. podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. per analógiám z dôvodov ako sú vyššie uvedené. U obžalovaného L. N. bol pritom uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný. Súčasne ale súd neuznal tomuto obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože napomáhanie súdu - vyhlásením, bolo obžalovanému v jeho prospech už zohľadnené použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. per analógiám. Súd uložil obžalovanému L. N. súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, zaradil ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaných skutkov (november 2011) v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (vo veci 2T/19/2008 mu bol nariadený výkon trestu dňa 21.03.2012). Zároveň súd zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/163/2011-169 zo dňa 13.12.2011, právoplatný dňa 06.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

V zmysle § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona súd uložil trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku rozsudku, ktoré boli použité a určené na spáchanie žalovanej trestnej činnosti.

Súd uložil obžalovanému L. N. ochranné protitoxikomanické a psychiatrické liečenie ústavnou formou vzhľadom na výsledky znaleckého posudku znalcov MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna č. 21/2012 zo dňa 27.01.2012 s poukazom na preukázanú závislosť obžalovaného L. N. na návykových látkach - kanabinoïdov (marihuane) a metamfetamíne (pervitíne). Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že má problémy s užívaním drog aj v súčasnosti a chce sa podrobiť liečbe jeho závislostí, preto so závermi znaleckého posudku súhlasil a žiadal súd o uloženie navrhovanej liečby.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou: Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., pobočka Trenčín, Partizánska 2315, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázanú výšku škody spôsobenú trestným činom ublíženia na zdraví u obžalovaného L. N. vo výške 137,46 eur a obžalovaného L. N. zaviazal zaplatiť túto škodu, pričom obžalovaný sa vyjadril, že má záujem túto škodu uhradiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).